

Downloaded via the EU tax law app / web

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

22. listopadu 2018(*)

„řízení o p?edb?žné otázce – Volný pohyb kapitálu – Omezení – Da?ové právní p?edpisy – D?dícká da? – Lesy obhospoda?ované trvale udržitelným zp?sobem – Osvobození od dan? – Ochrana zalesn?né plochy“

Ve v?ci C?679/17,

jejímž p?edm?tem je žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce na základ? ?látku 267 SFEU, podaná rozhodnutím hof van beroep te Antwerpen (odvolací soud v Antverpách, Belgie) ze dne 21. listopadu 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 4. prosince 2017, v ?ízení

Vlaams Gewest, zastoupenému Vlaamse regering prost?ednictvím osoby Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie,

Vlaams Gewest, zastoupenému Vlaamse regering prost?ednictvím osoby Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

proti

Johannesu Huijbrechtsovi,

SOUDNÍ DV?R (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, místop?edsedkyn? senátu vykonávající funkci p?edsedy prvního senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj), A. Arabadžev, C. G. Fernlund a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kancelá?e: A. Calot Escobar,

s p?ihlédnutím k písemné ?ásti ?ízení,

s ohledem na vyjád?ení p?edložená:

- za J. Huijbrechtse A. Visschersem a P. Heerenem, advocaten,
- za belgickou vládu P. Cottinem a J.-C. Halleuxem, jakož i C. Pochet, jako zmocn?nci, ve spolupráci s G. Van Calsterem, advocaat,
- za Evropskou komisi A. Armenia a W. Roelsem, jako zmocn?nci,

s p?ihlédnutím k rozhodnutí, p?ijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v?c bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 63 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Vlaamse Gewest (vlámský region, Belgie), zastoupenému Vlaamse regering (vlámská vláda, Belgie), prostřednictvím osoby Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie (vlámský ministr rozpočtu, financí a energetiky, Belgie) a prostřednictvím osoby Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw (vlámský ministr životního prostředí, přírody a zemědělství, Belgie) na straně jedné a Johannesem Huijbrechtsem na straně druhé, jehož předmětem je osvobození od daně, o které žádá Johannes Huijbrechts v souvislosti s lesy, které se nachází v Nizozemsku.

Právní rámec

3 Článek 15 Vlaams wetboek der successierechten (vlámský zákoník daně z dědictví, dále jen „zákoník daně z dědictví“) stanoví, že daně z dědictví se určí na základě zdanitelné hodnoty veškerého majetku, který patří zesnulému, bez ohledu na to, kde se nachází, po odečtení dluhů.

4 Článek 55c zákoníku daně z dědictví, nyní článek 2.7.6.0.3 Vlaamse Codex Fiscaliteit (vlámský daňový zákoník) stanoví, že nemovitosti považované za „lesy“ ve smyslu belgické právní úpravy jsou osvobozeny od daně z dědictví, pokud jsou předmětem plánu trvale udržitelného obhospodávání, který splňuje kritéria stanovená vlámskou právní úpravou a byl schválen vlámskou lesní správou.

5 Článek 13a Bosdecreet (lesní nařízení) ze dne 13. června 1990, ve znění použitelném na skutkové okolnosti ve věci v přívodním řízení, stanoví:

„Daně z dědictví, která by byla splatná zčásti osvobozené na základě použití článku 2.7.6.0.3 vlámského daňového zákoníku, se považuje za částku poskytnutou jako dotace. Tato dotace se považuje za poskytnutou na dobu 30 let v poměrné výši 1/30 ročně od zahájení daně z dědictví řízení, které je předmětem osvobození.

Tato dotace se považuje za poskytnutou za následujících podmínek, které musí být splněny po dobu třiceti let, která je uvedena v prvním pododstavci:

- 1) nemovitosti si nadále musí zachovat povahu lesa podle článku 3 tohoto nařízení;
- 2) nemovitosti musí nadále splňovat podmínky uvedené v čl. 2.7.6.0.3 druhém pododstavci vlámského daňového zákoníku;
- 3) skutečně prováděné obhospodávání musí být v souladu se schváleným plánem obhospodávání.

V případě nesplnění podmínek je vlastník nebo uživatel lesa povinen vrátit dotaci za zbývající dobu, po kterou se dotace považuje za poskytnutou [...]“

6 Článek 41 druhý pododstavec uvedeného lesního nařízení stanoví, že vlámská vláda určí „kritéria trvale udržitelného obhospodávání lesů“ a v souladu s ustanovením článku 7 téhož nařízení určí „lesy spravované podle těchto kritérií“.

Spor v přívodním řízení a předběžné otázky

7 Závěti ze dne 24. května 2012 paní Oyen, která měla bydliště v Belgii, stanovila za daně

pozemek? v usedlosti „Klein Zundertse Heide“ v obci Klein Zundert (Nizozemsko) J. Huijbrechts, nizozemského rezidenta. Tato usedlost o rozloze p?ibližn? 156 hektar? zahrnovala lesní pozemek podléhající nizozemské právní úprav? o ochran? p?írodních stanoviš?, jakož i požadavk?m kladeným na trvale udržitelné obhospoda?ování v souladu s plánem, který za tímto ú?elem vypracovaly nizozemské orgány.

8 Po smrti paní Oyen, dne 1. dubna 2013, J. Huijbrechts toto d?dictví p?ijal a je nesporné, že vypo?ádání d?dictví se ?ídí belgickým právem.

9 Johannes Huijbrechts požádal belgické orgány o osvobození od d?dické dan? z dot?ené nemovitosti na základ? ?lánku 55c zákoníku d?dického práva, který osvobozuje od d?dické dan? „lesy“, pro n?ž byl vlámskou lesní správou schválen plán trvale udržitelného obhospoda?ování.

10 Tato žádost byla zamítnuta z d?vodu, že se uvedená nemovitost nachází v jiném ?lenském stát? než v Belgickém království.

11 Johannes Huijbrechts podal proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti žalobu k rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen (soud prvního stupn? v Antverpách, Belgie), p?i?emž uvedl, že ?lánek 55c zákoníku d?dického práva není v souladu s volným pohybem kapitálu, protože se toto ustanovení nepoužije na lesy obhospoda?ované trvale udržitelným zp?sobem, pokud se nacházejí na území jiného ?lenského státu než Belgického království.

12 Uvedený soud vyhov?l této žalob? poté, co konstatoval, že dot?ená usedlost byla p?edm?tem plánu trvale udržitelného obhospoda?ování, jenž odpovídá plánu, který vyžaduje belgické právo pro vznik nároku na osvobození od dan? podle ?lánku 55 c zákoníku d?dického práva, a dále, že J. Huijbrechts p?edložil potvrzení, které odpovídá tomu, které je rovn?ž požadováno tímto ustanovením. Uvedený soud m?l za to, že rozdíl v da?ovém zacházení použitý na lesy nacházející se na území jiných ?lenských stát?, než je Belgické království, p?edstavuje omezení volného pohybu kapitálu a že ho nelze od?vodnit, protože nizozemské orgány lze požádat o zajišt?ní kontroly dodržování kritérií trvale udržitelného obhospoda?ování.

13 Belgické orgány podaly proti rozsudku, který byl vydán uvedeným soudem, odvolání k hof van beroep te Antwerpen (odvolací soud v Antverpách, Belgie), který se rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žné otázky:

„1) Dochází k porušení volného pohybu kapitálu ve smyslu ?lánku 63 SFEU, když není d?dicovi lesní oblasti, která se nachází v zahrani?í a je trvale udržitelným zp?sobem obhospoda?ována, poskytnuto osvobození od d?dické dan? pro tuto lesní oblast podle ?lánku 55c [zákoníku d?dického práva], zatímco d?dicovi lesní oblasti, která se nachází v tuzemsku a je trvale udržitelným zp?sobem obhospoda?ována, osvobození od d?dické dan? pro tuto lesní oblast podle ?lánku 55c [zákoníku d?dického práva] poskytnuto je?

2) P?edstavuje zájem vlámské lesní oblasti ve smyslu ?lánku 55c [zákoníku d?dického práva] naléhavý d?vod obecného zájmu, který od?vod?uje právní úpravu, ve které je použití osvobození od d?dické dan? omezeno na lesní oblasti obhospoda?ované trvale udržitelným zp?sobem, které se nacházejí na území Vlámka?“

K p?edb?žným otázkám

14 Podstatou otázek p?edkládajícího soudu, které je t?eba posuzovat společn?, je, zda musí být ?lánek 63 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úprav? ?lenského státu, jako je právní úprava dot?ená ve v?ci v p?vodním ?ízení, která p?iznává da?ovou výhodu pro lesy získané na základ? d?dictví pod podmínkou, že jsou obhospoda?ovány trvale udržitelným

zpřesně tak, jak ho definuje vnitrostátní právo, ale omezuje tuto výhodu jen na lesy, které se nacházejí na území tohoto členského státu.

15 Podle čl. 63 odst. 1 SFEU jsou zakázána všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.

16 Z ustálené judikatury vyplývá, že daňové zacházení s dancí spadá pod ustanovení Smlouvy o FEU týkající se pohybu kapitálu s výjimkou případů, kdy jsou definiční znaky těchto operací naplněny v rámci území jediného členského státu (rozsudky ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, bod 25 a ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 27).

17 V projednávaném případě ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že odkázání majetku ve věci v původním řízení provedla osoba s bydlištěm v Belgii ve prospěch daňového poplatníka s bydlištěm v Nizozemsku a že se týká usedlosti tvořené lesy, která se nachází v Nizozemsku.

18 Takováto situace proto spadá do rozsahu působnosti čl. 63 odst. 1 SFEU.

19 V oblasti daně z ustálené judikatury vyplývá, že podřízením udělení daňových výhod podmínce, aby se převáděný majetek nacházel v tuzemsku, představuje omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno článkem 63 odst. 1 SFEU (rozsudky ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, bod 35 a ze dne 18. prosince 2014, Q, C-133/13, EU:C:2014:2460, bod 20).

20 Kromě toho je třeba připomenout, že podle čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU „[čl.] článkem 63 není dotčeno právo členských států [...] uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle [...] místa, kde je jejich kapitál investován“. Článek 65 odst. 3 SFEU nicméně stanoví, že vnitrostátní ustanovení uvedená v odstavci 1 nesmí představovat „ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastavené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku 63 SFEU“.

21 Je tedy třeba rozlišovat mezi nerovným zacházením dovoleným na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU a svévolnou diskriminací zakázanou odstavcem 3 téhož článku. Z judikatury přitom vyplývá, že k tomu, aby vnitrostátní daňová právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, rozlišující pro účely výpočtu daně z majetkem nacházejícím se v jiném členském státě a majetkem nacházejícím se na území regionu Belgického království, mohla být považována za slučitelnou s ustanoveními Smlouvy o volném pohybu kapitálu, je třeba, aby se rozdílné zacházení týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu (rozsudek ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, bod 42) a aby nešlo nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle sledovaného dotčeným opatřením (rozsudky ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, EU:C:2006:568, bod 32; ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, bod 41 a ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 41).

22 Pro posouzení toho, zda se rozdílné zacházení týká situací, které nejsou objektivně srovnatelné, je třeba zohlednit cíl a obsah vnitrostátních ustanovení dotčených ve věci v původním řízení (rozsudek ze dne 18. prosince 2014, Q, C-133/13, EU:C:2014:2460, bod 22 a citovaná judikatura).

23 V projednávaném případě ze znění článku 55c zákoníku daně z majetku, nyní článku 2.7.6.0.3 vlámského daňového zákoníku, a z předkládacího rozhodnutí výslovně vyplývá, že daňové osvobození uvedené v tomto ustanovení sleduje cíl environmentální povahy, a to trvale

udržitelné obhospodaování lesů a zalesněných pozemků nacházejících se na území vlámského regionu Belgického království.

24 Kromě toho podle belgické vlády je cílem osvobození předcházet rozdělení lesů, které by mohlo vyplývat z prodejů prováděných za účelem zaplacení dědické daně.

25 Takovýto environmentální cíl spočívající v trvale udržitelném obhospodaování lesů a zalesněných pozemků v zásadě nemůže být omezen jen na území jednoho regionu vlámského státu nebo na území jednoho vlámského státu, protože zalesněná oblast může tvořit pouze jeden prostor nebo celek, i pokud se tato oblast rozprostírá na území více vlámských států a z právního a administrativního hlediska spadá pod jejich jurisdikci.

26 Účinná ochrana, jakož i trvale udržitelné obhospodaování lesů totiž představuje typický přeshraniční environmentální problém, který vyžaduje společnou odpovědnost vlámských států (obdobně viz rozsudky ze dne 12. července 2007, Komise v. Rakousko, C-507/04, EU:C:2007:427, bod 87 a ze dne 26. ledna 2012, Komise v. Polsko, C-192/11, nezveřejněný, EU:C:2012:44, bod 23).

27 Rozlišovat v této souvislosti mezi pohraničními částmi jednoho a toho stejného lesa nebo jedných a těch stejných lesů podle toho, zda se nachází na území vlámského regionu Belgického království, nebo na území Nizozemského království, je nepřirozené a neodpovídá žádnému objektivnímu rozdílu.

28 Z toho důvodu se daňový poplatník, který na základě dědictví získal les nebo lesy nacházející se na území vlámského státu sousedícího s vlámským regionem Belgického království, u nichž může prokázat, že jsou obhospodaovány trvale udržitelným způsobem v souladu s požadavky, jako jsou ty, které vyžaduje článek 55c zákoníku dědického práva, nyní článek 2.7.6.0.3 vlámského daňového zákoníku, se pokud jde o osvobození od daně, o které se jedná ve věci v původním řízení, nachází v situaci, která je srovnatelná se situací daňového poplatníka, který na základě dědictví získal les nebo lesy, které jsou předmětem plánu trvale udržitelného obhospodaování v souladu s tímto ustanovením a nachází se na území uvedeného regionu (obdobně viz rozsudky ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, EU:C:2006:568, bod 40 a ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, body 48 až 50).

29 Z toho vyplývá, že takto konstatovaný rozdíl v daňovém zacházení vytváří omezení pohybu kapitálu ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU.

30 Takovéto omezení může být nicméně přípustné, pokud je odvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu a dodržuje zásadu proporcionality v tom smyslu, že musí být způsobilé k zajištění sledovaného cíle a nesmí překračovat meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 52).

31 V této souvislosti belgická vláda uvádí, že omezení osvobození od daně na lesy nacházející se ve vlámském regionu je odvodněno úvahami spojenými s ochranou životního prostředí, zejména potřebou trvale udržitelného obhospodaování lesů a přírody ve vlámském regionu Belgického království, kde lesní porost vyžaduje značnou podporu zejména z důvodu hustoty osídlení, industrializace a výskytu bonitní orné půdy.

32 Kromě toho je třeba připomenout, že ochrana životního prostředí je jedním ze základních cílů Evropské unie (rozsudek ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Rakousko, C-524/07, nezveřejněný, EU:C:2008:717, bod 58 a citovaná judikatura).

33 V projednávaném případě je přiznání a zachování osvobození od daní stanovené v článku 55c zákoníku d'ického práva, nyní článek 2.7.6.0.3 vlámského daňového zákoníku, skutečně podmíněno dodržáním environmentálních požadavků po dobu třiceti let.

34 Přesto je třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že nárok na toto osvobození od daní podléhá rovněž podmínce, aby se les nebo lesy nabyté na základě d'ictví nacházely na území Vlámského regionu Belgického království, nepředstavuje uvedené osvobození od daní opatření umožňující dosažení cíle, které sleduje, protože trvale udržitelné obhospodaování takové lesní oblasti nacházející se v pohraničním území dvou členských států, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v povodním řízení, představuje přeshraniční environmentální problematiku, která nemůže být omezena jen území jednoho z těchto členských států nebo na jeho část.

35 Belgická vláda rovněž tvrdí, že omezení nároku na osvobození od daní jen na lesy nacházející se ve Vlámském regionu je odvodněno obtížností ověřit v jiných členských státech než v Belgickém království, zda lesy skutečně splňují požadavky vyžadované vnitrostátní právní úpravou pro umožnění jeho přiznání a zachování a nemožností zajistit kontroly skutečného dodržování těchto požadavků po dobu třiceti let, jak to vyžaduje tato právní úprava.

36 Je pravda, že nezbytnost zajistit účinnost daňového dohledu představuje naléhavý důvod obecného zájmu, který může odvodnit omezení výkonu svobody pohybu zaručené Smlouvou. Nicméně toto omezující opatření musí dodržovat zásadu proporcionality v tom smyslu, že musí být způsobilé k zajištění sledovaného cíle a nesmí překračovat meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 52).

37 V této souvislosti z ustálené judikatury vyplývá, že praktické obtíže při určení, zda jsou splněny podmínky vyžadované pro získání daňové výhody, nemohou odvodnit, že bude jednoduše odmítnuto ji přiznat. Příslušné daňové orgány jednoho členského státu totiž mohou požádat dotyčného daňového poplatníka o předložení relevantních důkazů, které jim umožní ověřit dodržování požadavků týkajících se trvale udržitelného obhospodaování lesů nacházejících se na území jiného členského státu, aby posoudily, zda jsou splněny podmínky použití dotčeného osvobození od daní (obdobně viz zejména rozsudky ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, EU:C:2006:568, bod 48; ze dne 25. října 2007, Geurts a Vogten, C-464/05, EU:C:2007:631, bod 28; ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, body 54 a 55, jakož i ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, body 53 až 55).

38 Taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v povodním řízení, která daňovému poplatníkovi absolutně brání předložit důkaz o tom, že lesy nabyté na základě d'ictví podléhají plánu trvale udržitelného obhospodaování, který byl vypracován v souladu s právní úpravou členského státu, v němž se nachází, a který splňuje totožné požadavky, jako jsou ty, které jsou uvedeny v článku 55c zákoníku d'ického práva, proto nemůže být odvodněna požadavkem účinnosti daňového dohledu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2005, Laboratoires Fournier, C-39/04, EU:C:2005:161, bod 25; ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, EU:C:2006:568, bod 48 a ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 60).

39 Pokud jde o nemožnost, na kterou se odvolává belgická vláda, ověřit v jiném členském státě, než je Belgické království, dodržování takového plánu během doby třiceti let, jak to vyžaduje právní úprava dotčená ve věci v povodním řízení, pro lesy nacházející se na území Vlámského regionu, z výše uvedeného nicméně vyplývá, že tento argument nelze platně namítnout *in abstracto* a že předpokládá, že daňové orgány členského státu zdanění prokážou, že skutečně

nemají možnost získat během takového období informace požadované od příslušných orgánů belgického státu, v němž se lesy nachází.

40 V této souvislosti v případě, že belgický stát, v němž se lesy nacházejí, přiznává daňovou výhodu stejného druhu, jako je daňová výhoda ve věci v původním řízení, podléhající rovnocenným podmínkám, a zejména plánu obhospodaování srovnatelnému s plánem, který stanoví belgická právní úprava, nic nemožuje předem vyloužit, že by belgický stát zdanění nemohl v rámci vzájemné pomoci zavedené unijním právem získat informace nezbytné pro ověření, zda jsou splněny podmínky pro přiznání a zachování daňové výhody stanovené touto právní úpravou (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 68).

41 V každém případě dotčeným daňovým orgánem nic nebrání odmítnout osvobození od daně, o které se jedná ve věci v původním řízení, pokud důkazy, které považují za nezbytné pro správné vyřízení daně, nebyly poskytnuty (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 69 a citovaná judikatura).

42 Pokud jde o otázku, kterou v písemném vyjádření vznesla belgická vláda, zda tato analýza platí rovněž pro lesy nacházející se na území třetích zemí, je třeba upřesnit, že odpověď na tuto otázku nejenže není nezbytná pro vyřešení sporu v původním řízení, ale rovněž je v každém případě legitimní, že belgický stát odmítne takovou daňovou výhodu přiznat, pokud se ukáže nemožným získat z uvedené země nezbytné údaje, zejména z důvodu neexistence smluvní povinnosti této třetí země údaje poskytnout (rozsudky ze dne 18. prosince 2007, A, C-101/05, EU:C:2007:804, bod 63 a ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 70).

43 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět, že článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě belgického státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která přiznává daňovou výhodu pro lesy získané na základě diktiva pod podmínkou, že jsou obhospodaovány trvale udržitelným způsobem tak, jak ho definuje vnitrostátní právo, ale omezuje tuto výhodu jen na lesy, které se nachází na území tohoto belgického státu.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě belgického státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která přiznává daňovou výhodu pro lesy získané na základě diktiva pod podmínkou, že jsou obhospodaovány trvale udržitelným způsobem tak, jak ho definuje vnitrostátní právo, ale omezuje tuto výhodu jen na lesy, které se nachází na území tohoto belgického státu.

Podpisy.

* Jednací jazyk: nizozemština.